

Lovvedtak 3

(2015–2016)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 30 L (2015–2016), jf. Prop. 142 L (2014–2015)

I Stortingets møte 12. november 2015 ble det gjort slikt

vedtak til lov

om fastsettelse av referanserenter

§ 1 Formål og virkeområde

(1) Formålet med loven er å bidra til at allment brukte referanserenter fastsettes på en forsvarlig og pålitelig måte, slik at det legges til rette for velfungerende markeder og finansiell stabilitet.

(2) Loven gjelder for virksomhet i Norge, med mindre noe annet er bestemt. Loven gjelder ikke for Norges Banks virksomhet.

§ 2 Definisjoner

(1) Med allment brukte referanserenter menes enhver rente som

- a) fastsettes jevnlig på grunnlag av markedspriser eller anslag på priser fremskaffet av finansforetak,
- b) gjøres offentlig tilgjengelig, og
- c) brukes for å bestemme betalinger i eller verdien av finansielle instrumenter eller finansielle avtaler.

(2) Med administrator av fastsettelse av allment brukte referanserenter menes den som forestår fastsettelse av en allment brukt referanserente.

§ 3 Tillatelse til å fastsette allment brukte referanserenter

Fastsettelse av allment brukte referanserenter skal organiseres forsvarlig. Administratoren og organiseringen av fastsettelse av allment brukte referanserenter skal godkjennes av departementet.

§ 4 Forskriftshjemler

Departementet kan i forskrift fastsette unntak fra loven og nærmere regler om virksomhet som er regulert i loven, herunder om:

- a) hvilke renter som skal anses som allment brukte referanserenter etter § 2 første ledd,
- b) krav til organisering og interne rutiner for styring, overvåking, kontroll, dokumentasjon og klageprosess hos administratoren,
- c) krav til administratorens innhenting og bruk av grunnlagsdata og beregning, fastsettelse og offentliggjøring av referanserenter,
- d) krav til organisering og interne rutiner for styring, overvåking, kontroll og dokumentasjon av bidrag til fastsettelse av referanserenter fra foretak under tilsyn fra Finanstilsynet.

§ 5 Tilsyn og reaksjoner

(1) Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse av denne lovs bestemmelser etter reglene i finanstilsynsloven.

(2) Finner Finanstilsynet at fastsettelsen ikke organiseres eller innrettes i samsvar med godkjennelse eller bestemmelser fastsatt i eller i medhold av lov, kan Finanstilsynet gi pålegg som er nødvendige for å rette på forholdet.

(3) Finanstilsynet kan ilegge den som ikke etterkommer pålegg etter annet ledd, tvangsmulkt til staten. Tvangsmulkten kan ilegges i form av engangsmulkt eller løpende mulkt. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om fastsettelsen av tvangsmulkt, herunder mulktens størrelse.

§ 6 *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelse eller pålegg gitt med hjemmel i loven, straffes med bøter, eller under særlig skjerpende omstendigheter med fengsel i inntil 1 år, dersom forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse.

§ 7 *Ikrafttredelse*

(1) Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.

(2) Departementet kan fastsette overgangsregler.

Olemic Thommessen

president